

til Alinten, og det lykkes at drage Turiststrømmen ad denne Vej, men det saa er afhængigt af en privat Ejers Forgødtbefindende, om overhovedet dette smukke Punkt skal være tilgængeligt, saa Afgangen maaske en skønne Dag bliver forbudt, saa vil det være en overmaade uheldig Situation. Jeg skal endnu kun tilføje, at om end Møenboerne og de nærmeste Kredse deromkring, som have særlig Brug for Jærnbanen, skulle betale noget mere, tror jeg dog, at de ville være villige til at finde sig i en saadan Udskrivning. Jeg for min Person og adskillige andre, som jeg har talt med, ville være glade ved at saa en saadan Forbindelse, og vi have ikke opgivet Haabet derom. Det kommer jo nu an paa, hvorvidt den ærede Minister vil give Planen sin Tilslutning, og om det saa kan lykkes at føre Sagen igennem. Som sagt, vi have godt Haab i saa Henseende, og Haabet bestæmmer jo ingen. Samtidig med, at jeg udtaler dette, forudsætter jeg uægtelig, at dette Ting i Henshold til Afstemningen i Fjor vil saa godt som enstemmig være for denne Bane. Med disse saa Ord skal jeg altsaa efter mit bedste Skøn anbefale Banen til det høje Tings Velvilje.

Judenrigsministeren (Ingwerslev):

Tingets højtærede Formand begyndte med at bemærke, at det var tvivlsomt, om denne Sag overhovedet kunde foretages i Dag, uden at Tinget gav sit Samtykke dertil. Jeg kan ganske slutte mig til denne Bemærkning. Det er første Gang, at det er hændet mig, at man med saa kort Varjel som fra Aften til Morgen skal modtage et Forslag, der kalder sig omtrykt, men hvor Omtrykningen bestaar i, ikke at der er foretaget nogle ubetydelige Redaktionsændringer i Forslaget, men i, at der er foretaget mange reelle Ændringer. Der er f. Eks. et Sted, hvor der indføres en Sum af 400,000 Kr., som ikke findes i tidligere Forslag, og adskilligt andet. Det er herefter klart, at det er med yderste Møje, at man i sidste Øjeblik kan saa dette Forslag konfereret med det, der oprindeligt blev forelagt. Jeg vil ikke vægre mig ved at behandle Sagen, men jeg vil dog have Lov til at sige, at det bør ikke være Tilfældet, det bør ikke blive Skik og Brug, at man med Aftens Varjel skal for-

handle om et Forslag, som er helt omdannet i Forholdet til det Forslag, der kom ind her. — Det er jo for øvrigt et ganske særegent Lovforslag. Det er ikke første Gang, vi behandle det, men det er desuagtet nødvendigt for mig at gøre klart, hvori det adskiller sig fra andre Forslag, særlig lige overfor Spørgsmaalet om Tilskud. Dette er ikke et Forslag, som fremkommer fra vedkommende Egn, som noget, den vil tage i Hænde. Det er jo ellers i Reglen Tilfældet med andre private Forslag, at der bagved dem staar en Egn og en Egns Beboere, som ville tage Forslaget i deres Haand, men det er ikke Tilfældet her. Man paaregner Bidrag til dette Anlæg og taler om dem, som man ellers taler om Bidrag, men det er den Forskel, at naar man ellers taler om Bidrag til Jærnbaneanlæg, saa er det i Reglen en Jærnbane, som Staten vil iværksette og bekoste, men her er Tale om, hvad vedkommende Egns Beboere ville bidrage til en Jærnbane, som en fremmed skal have Koncession paa, og nu foreligger her ganske aabent, hvad det er for finansielle Bidrag, her er Tale om at vedtage. Dette maa gøre, at man stiller sig noget fjernt fra dette Forslag. Hvor der er Tale om, at Egnen tror, at den for fremmede, for udenlandske Penge kan saa en Jærnbane anlagt, der er det rigtigt at se, ikke blot paa Jærnbaneanlægget, men ogsaa paa de Vilkaar, der bydes for Jærnbaneanlægget. Der er i flere Henseender ogsaa gaet en ny Vej her med Hensyn til Egnens Bidrag; Bidragene ere ikke bestemte efter det, som sædvanlig bruges, man har ikke regnet samme Bidrag, som der ydes til Statsbanerne, men uagtet der ikke er Tale om en Statsbane, uagtet der er Tale om at give Koncession til en Udænding — det maa jeg antage, man har tænkt sig — saa er Bidraget dog sat meget væsentlig højere, end vi ellers sætte dem til en Egn, hvor en Statsbane skal anlægges. Det er altsammen indrettet paa, hvad vedkommende, der skal give Pengesummerne til dette store Preferencelaan, behøver for at komme igennem. Dette forekommer mig imidlertid ikke at være det rette Synspunkt. Her er Tale om et meget betydeligt Jærnbaneanlæg, særlig betydeligt i Forhold til den Egn, det skal omfatte, nemlig en hel Gaffelbane, der skal sætte hele Sydøstjæll-